

Kongresno ozračje je bilo enkratno

Na desetem kongresu slovenskih komunistov je bilo tudi več delegatov iz naše občine. Naprosili smo nekatere izmed tistih delegatov, ki so sodelovali v razpravi, naj nam povedo kaj več o svojih mislih, ki so jih posredovali kongresnemu avditoriju in kakšen vtis so imeli o kongresu nasploh.

Samo z delom lahko stvari spreminjamo

IVANKA MALI je bila na 10. kongresu delegat že v tretje. Sodelovala je tudi na 4. in 9. kongresu. Pravi, da je biti delegat velika čast, pa tudi odgovornost, saj v teh dneh po kongresu vedno znova občuti veliko obveznost za sprejete naloge. Po njenem mnenju je ena od osnovnih ugotovitev kongresa, da bomo stvari, ki jih moramo spremeniti, spreminjali lahko le z zavestnim, odgovornim in učinkovitim delom.

Na kongresu je razpravljala o Zvezi prijateljev mladine in Zvezi pionirjev, ki jo je leta 1952 na pobudo CK KPJ ustanovila partija z namenom, da bi zagotovila vsebinsko usmerjenost in povezovanje vseh subjektov, ki delajo z otrokom. Če so komunisti tedaj čutili potrebo po ustanovitvi take organizacije, je dejala tovarišica Maličeva na kongresu, bi morali tudi danes imeti takšen odnos do nje in se vanjo vključevati tudi mentorji, animatorji in strokovnjaki za delo z mladino ter skupaj s SZDL, mladinsko in sindikalno organizacijo ustvarjati pogoje za delo z mladimi. Pionirji so vsestranska osebnost, želijo tvorno sodelova-



ti ne le v svoji organizaciji, ampak tudi v krajevni skupnosti, razvijati želijo svojo ustvarjalnost in iniciativnost, pri čemer pa se oblikujejo in rastejo ob zgledih nas starejših. Na nas je, da s svojim delovanjem ne razblinjamo moralnih norm, mi smo tisti, ki smo jim dolžni zagotavljati pogoje za njihovo rast in razvijanje. Zato je dolžnost zlasti komunistov, da delujejo z mladimi tudi v samoupravnih interesnih skupnostih, kulturi, telesni kulturi, skratka povsod tam, kjer se ustvarjajo pogoji za rast in razvoj najmlajše generacije.

Družba velja toliko kolikor ima razvito zdravstvo

LIDIJA MIŠIČ dela kot

zobozdravnica v Zdravstvenem domu Ljubljana. Na kongresu je sodelovala v komisiji za družbene dejavnosti.

Razprava tovarišice Mišičeve je bila konkretna, oprta na že v letu 1983 sprejeti program ukrepov in aktivnosti za uresničevanje ekonomske stabilizacije. Zavzela se je za prestrukturiranje zdravstvene dejavnosti in usmeritev v osnovno zdravstveno dejavnost, ki z najmanjšo porabo sredstev daje največje učinke in je najbližja prebivalcem, kjer živijo in delajo. Draga in visoka medicinska tehnologija, bolnišnična in specialistična dejavnost z velikimi stroški, namreč ne dajejo pričakovanih rezultatov, ampak še poglabljajo krizo in povečujejo porabo na področju zdravstva.

Kritično je ocenila, da program le delno in počasi uresničujejo, saj pogosto niti komunisti v zdravstvu niso dovolj aktivni in prodorni, pa naj bo to v SIS ali DPS, da bi



dovolj podprli potrebne spremembe v delovanju zdravstvene dejavnosti v Ljubljani. Tako, je na kongresu dejala tovarišica Mišičeva, še vedno vztrajamo pri starih odnosih in razporejanju sredstev in kadre po obstoječih zmogljivostih, ne pa pri programih, ki bi dali večje rezultate, če bi sledili krepitvi osnovne dejavnosti, ki je najučinkovitejša in najcenejša oblika zdravstva. Zdravstveni delavci pričakujemo od kongresa, da bo dal usmeritvam, ki temeljijo na konceptih primarnega zdravstvenega varstva polno podporo.

Zakonitost je treba spoštovati na vsakem kongresu

PAVLE CAR javni tožilec SR Slovenije je bil na letošnjem kongresu slovenske partije že tretjič, vendar prvič kot delegat. Dva kongresa je spremljal kot gost. Kongresno vzdušje je bilo enkratno in tudi izredno impresivno, je dejal tovariš Car. »Ko sem preletel v predkongresnih aktivnostih predlog resolucije,« je povedal, »sem opazil, da v tem predlogu ni ničesar zapisanega okoli uveljavljanja zakonitosti, zato sem se odločil, da na kongresu spregovorim prav o tem, oziroma o uveljavljanju legalitete. Nahajamo se v težkem gospodarskem položaju, v katerem pogosto prihaja v ospredje vprašanje zakonitosti. Na kongresu sem želel opozoriti, da težav v gospodarstvu ne moremo reševati le s kaznimi, ampak je potrebno vzroke pri odpravljanju slabosti iskati globlje. Eden od takšnih vzrokov je tudi pre-

normiranost, o čemer je v kritični analizi rečeno veliko, v osnutku resolucije pa ničesar.

V svoji razpravi je opozoril, da imamo v naši kazenski zakonodaji zapisanih kar dva tisoč oblik kaznivih dejanj, ki so vsebovani v 200 zveznih in nekaj deset republiških zakonov in predpisov. Običajno pa se jih na sodiščih od vse te množice kaznivih dejanj pojavlja le



kakih 15. Zato se je zavzel za revizijo pravnih predpisov oziroma sankcij. Ta številčnost nam namreč gotovo zmanjšuje učinkovitost pri preganjanju kaznivih dejanj. Ko je govoril o tem, da se ob napadih na družbeno premoženje postavljajo v ospredje tudi vprašanja ustavnosti in zakonitosti, je bil odločen, da je treba zakonitost spoštovati na vsakem koraku, ker vsako nespoštovanje zakonitosti vodi v anarhijo in brezpravje, pri čemer pa mora ustava ostati nedotaknjena. Potrebna je le sprememba posameznih zakonov. Misli iz razprave delegata Carja so bile kot dopolnilo vnešene tudi v kongresno resolucijo.

Z delegati se je pogovarjala: **TATJANA PUST**

NOVI DELEGATI, STARI PROBLEMI

Naša občina ima poseben položaj

Tako, zdaj smo dobili nove delegatke in delegate, ki nas bodo zastopali v naslednjem mandatskem obdobju. Časi niso rožnati in prenekatere težave naše občine se bodo vlekle naprej kot jara kača. Zato bo delo delegatov še trše, saj se bodo morali odločati predvsem za najbolj nujne in žgoče probleme Centra. Teh pa ne manjka. Vprašali smo jih, kaj pričakujejo, da se bo spremenilo, uredilo in kateri problemi se jim zdijo najbolj težki. In ne nazadnje, kakšen bo kaj njihov vpliv na odločitve?

FRANJO POLAK (zbor združenega dela - PTT): »Treba bo razpravljati o infra-



FRANJO POLAK

strukturi našega mesta, saj ta nazaduje iz leta v leto. Ne gre le za omrežje PTT, marveč tudi za ceste. Kar zadeva PTT se bomo morali zmeniti, koliko bomo razširili družbeni, koliko zasebni del omrežja. Potem nas občane boli pogled na prenekatere zgradbo v Centru, ki naravnost kliče po obnovi. Koliko bomo delegati

vplivali na odločitve, pač zavisi od mnogih dejavnikov, kajti osnova vsega je vedno denar. Le-tega pa manjka na vseh koncih in krajih. Tu sem sicer zelenec, a imam izkušnje iz mladinske organizacije. Potreboval bom nekaj časa, da se bom vživel. Seveda pa se bom oglašal, kadar bo potrebno oziroma kadar mi bodo v bazi to naložili.«

IRENA PIŠEK (zbor združenega dela - Veletekstil): »Povsem nova sem in bi težko rekla, kolikšen bo moj vpliv na odločitve. Vem le, da ne bom tu sedela v prazno, kajti probleme, ki jih vidim okrog sebe, bom morali obravnnavati in rešiti, kolikor se bo dalo. Naš največji problem pa tiči v preselitvi delovne organizacije zaradi gradnje nove železniške postaje: tu bo boj za prostor, za denar.«

»Mesto gledam tudi z ženskimi očmi in opažam kup drobnarij, ki bi se jih dalo urediti brez velikega posega v občinsko mošnjo. Boleče je, da je srce našega mesta vse bolj in bolj zamazano; manjka



IRENA PIŠEK

nam kulture pa tudi metel, kar je videti zlasti spomladi. To bo treba glasno opozarjati, sicer ne bo nič. Nemogoče je s parkirišči, vendar pa bolj potrebujemo več površin za pešce kot za avtomobile, kajti pločevina nas že sicer strašno utesnjuje. Lepše se diha v mestu, kjer je človeku namenjena prva violina.«

MILAN BIBER (zbor krajevnih skupnosti - KS Ajdovščina): »Resnici na ljubo nisem ravno 'sveži' delegat. Tudi doslej sem opravljal to funkcijo in bil vodja delegacije, tako da sem vse prej kot zelenec v novem mandatu. Ker vodim zbor, menim, da ga bo treba posebej uveljaviti, da bi naših težav ne reševali le na stranskem tiru. Vzemimo samo eno žgočo zadevo naše krajevnih skupnosti - Kolizej,

ki ga dedujemo kot breme vse od leta 1945 naprej, a se nič ne premakne. Tu ne gre le za staro, razmajano stavbo, marveč za vse slabo, kar izvira iz tega. Sramota je na primer, da imamo v samem srcu mesta stanovanja šeste in sedme kategorije. Nadalje občani zamenjajo opozarjamo na promet in parkirišča, da ne omenim javnih stranišč. Te bi morali postaviti pred Kozolec in nekam na Gosposvetsko cesto. Na konkretna vprašanja zahtevamo konkretne odgovore. Treba bo več sodelovanja med občani, mestom in republiko, kajti naša občina ima poseben položaj med njimi in tu prihaja pogosto do navzkrižnih interesov. Ti izvirajo iz dejstva, da v občini dela 64 tisoč ljudi, stanuje jih le 32 tisoč, torej smo v manjšini in treba bo povzdigniti glas, da nas bodo



MILAN BIBER

bolj slišali. In to zlasti v primerih, ko gre za urbanistično ureditev in za odpiranje poslovnih in gostinskih lokalov. Nočemo le bifečkov in kofetkov, ampak tudi lokale za različne servise, ki jih nujno potrebujemo.«



PETER POŽUN

PETER POŽUN (družbeno politični zbor - OK ZSMS): »Kot predstavnik mladine se bom tolkel za nove prostore za naše dejavnosti, kajti Kersnikova nič več ne ustreza namenu. Nadalje bo treba vplivati na delovne organizacije, da bodo štipendirale več mladih in jih potem zaposlile. Pri obnovi mesta pa moramo opozarjati na stanovanja za mlade, da ne bo občina še bolj postarana. Glede učinkovitosti našega zastopstva pa bi dejal, da bo treba zastaviti naš glas in ne le gradiva.«